

Loven, som det anseer for meest hensigtsmæssige, men, naar man nu har argumenteret fra, at denne Lov indeholder en stor Uretfærdighed, og at altsaa Folkethinget ved at antage den i den Form, som der er fæstet, har gjort sig skyldig i en stor Uretfærdighed, da kan jeg virkelig ikke see, hvorledes man vil begrunde denne Paastand. Naar man derefter er kommet til, at Landstinget, hvis det antog Lovforslaget, saaledes som det nu vides, at det er vedtaget i det andet Thing, da vilde blive et Styggebillede, og at da vilde enhver moralsk Vagtsom, som Landstinget har i Folket, forsvinde, da forekommer det mig, at man ikke tager Sagen fra det Synspunkt, hvorfra jeg tillod mig at fremsætte, at Thinget bør gaae ud. Thi, naar Spørgsmaalet er: hvorledes bør Loven være? saa vil det næste Spørgsmaal derefter være: hvis vi ikke kunne faae Loven i den bedste Skikkelse, bør vi da tage den i en mindre god Skikkelse? Og det Spørgsmaal, som altsaa nu forekommer mig at foreligge for Landstinget til Afgjorelse, det er: er det mest hensigtsmæssigt, at denne Lov udkommer i en ufuldkommen Skikkelse, forsaavidt man har denne Overbeviisning, eller er det mest hensigtsmæssigt at forkaste den i denne Skikkelse? Jeg troer, at dette er det Spørgsmaal, som man bør stille sig klart for, uden at tage Hensyn til, om man derved kommer til at give efter for en Anskuelse, som har gjort sig gjældende paa et andet Sted. Det er ikke Frygten for at tabe i den Anskuelse, som Landstinget har i Folket, der skal drive Landstinget til at antage eller forkaste et Forslag, men det er, saavidt jeg skjønner, kun det: er Lovforslaget hensigtsmæssigt eller ikke?

Steffensen: Naar den høitærede 5te Landstingsmand for 1ste Kreds (Orsted) har bemærket, at de Arbeidsberettigede vilde lide Uret, isald det Forslag blev antaget, som Majoriteten i Udvalget har indstillet, da er jeg af den modsatte Mening. Jeg mener nemlig, at det er de Arbeidspligtige, der vilde blive forurettede, dersom den ikke antages, og jeg seer heller ikke, hvorledes den anden Indstilling skal kunne udføres i Praxis, naar de Arbeidspligtige skulle indgive deres Erklæringer inden den 15de Marts; thi, naar den største

Deel eller ialtfald en stor Deel af dem, der skulle erklære sig, ligge ved Krigshæren, saa vil jeg spørge, om det er dem muligt at afgive deres Erklæringer til denne Tid, eller ikke; det er ikke sagt, at de kunne blive indhentede saa betimeligt, at Afsløsningen kan skee til den Tid. Dersom altsaa Lovforslaget bliver forkastet her, ved at man gaaer ind paa Minoritetens Forslag, saa vil det være at berøve dem, der have stridt saa tappert for os, den Nytte, som Alle erkjende, at de vilde kunne have af, at Lovforslaget gik igjennem og blev til Lov. Jeg maa derfor vel bede Thinget, forinden det stemmer, at overveie nøie, om det ogsaa vil give sin Stemme til, at det bliver forkastet.

Orsted: Jeg har ingenlunde sagt, at det andet Thing har gjort sig skyldig i nogen Uretfærdighed i at vedtage denne Lov, saaledes som det har vedtaget den. Jeg antager med en anden aret Taler, at Folkethingets Medlemmer have stemt efter deres bedste Overbeviisning. Men jeg har sagt, at Fleerheden af Landstinget, som ikke med al dens Lyft til at komme Folkethinget imøde har kunnet vedtage Forslaget saaledes, som det var kommet fra det andet Thing, har ladet sig bevæge ved, at det fandt, at deri var en Uretfærdighed, og dette forekommer mig at være en aldeles afgjørende Grund for, at disse Medlemmer ikke nu kunne stemme for det Modsatte. Spørgsmaalet om det Hensigtsmæssige forekommer mig derfor aldeles ikke at kunne komme i Betragtning. Jeg troer, at naar Landstingets Fleerhed har erkjendt det for at være Uret, at tage en Bestemmelse som den, der var vedtagen af Folkethinget, som om det mulig kunde være hensigtsmæssigere, at en saadan Lov udkom, som den, Folkethinget vil have, end at der aldeles ingen udkom, saa kunde dette dog aldeles ikke være nogen bestemmende Grund for Landstinget. Naar der er talt om, hvor vanskeligt det vil være for Vedkommende, at komme til at benytte Loven med Hensyn til, at de skulde have begjæret Afsløsningen inden den 15de Januar, saa er denne Vanskelighed virkelig Noget, der aldeles ikke kan tilregnes dette Thing. Dersom Folkethinget vilde have vedtaget Lovforslaget, saaledes som det var kommet fra dette